

[K. B. Anderson.]

arbejdet for at aflaste Københavns universitet; selvfølgelig kan man aflaste Københavns universitet ved at bygge op i Jylland. Dels af den grund og dels af hensyn til planlægningsarbejdet i kommende centerområder mener vi derfor også, at afgørelsen om den geografiske placering af de jyske centre må træffes nu. Det var det samme standpunkt, vi kørte frem i fjor, og som man dengang tog til følge. Det vil i øvrigt også have betydning med en hurtig afgørelse for den forberedelse af de nye centre, der kræves, hvis vi ikke blot skal have kopier af de universiteter, vi hidtil har kendt.

Hvad placeringen angår, er vi enige i, at det nordjyske center naturligt placeres i Ålborgområdet; det er der vist heller ingen der vil bestride eller på noget tidspunkt har bestridt. Hvad det sydjyske center angår, står vi åbne over for de forskellige muligheder, der er peget på. Vi må i udvalget grundigt vurdere, hvad der taler for den ene eller den anden placering, før vi tager stilling.

Det har været nødvendigt først og fremmest at bruge taletiden her til at omtale de geografiske problemer. I udvalget må vi imidlertid ind på alle de andre problemer, der knytter sig til den fremtidige udbygning af den højere uddannelse på landsplan; jeg tænker på universitetscentertankens udformning, universitetsstrukturen, studiestrukturen, ikke mindst det meget aktuelle om styrelsesforholdene på universiteterne, og på de andre spørgsmål, som ministeren peger på i sin fremsættelsestale. På baggrund af de meget vidtrækkende afgørelser — og jeg gentager: ikke alene af stor betydning for universiteternes fremtid, men for landsplanlægningen og også for spørgsmålet om en bedre rekruttering til de videregående uddannelser — er det mere end beklageligt, at et så vigtigt forslag først er forelagt tinget den 14. marts, dagen før spærregrænsen, og først kommer til første behandling i dag, mere end en måned efter fremsættelsen. Det levner helt urimelig kort tid til et grundigt udvalgsarbejde, og det, kan man jo sige, føjer sig dermed smukt ind i det samlede billede af de arbejdsvilkår, som denne regering byder folketinget.

Mit parti vil positivt gå med i arbejdet

for at løse de store problemer, forslaget omhandler. Men vi vil altså ikke være med til at trække landet så skævt, som dette forslag kan lægge op til; her er en næsten historisk mulighed for at bringe mere balance i landsplanlægningen, og vi vil gøre vort til, at denne chance ikke forspildes.

Haustrup Clemmensen: Uddannelsesspørgsmålene er et af de allervæsentligste samfundsproblemer, vi er stillet over for, både af menneskelige og af samfundsøkonomiske årsager. Vi må alle, når vi erkender og respekterer det, føje til, at løsningen af disse spørgsmål koster uhyre summer, og derfor vil jeg gerne til indledning ved behandlingen af dette lovforslag give udtryk for et absolut ønske om, at effektivitet og planlægning erkendes som noget aldeles påkrævet i alle disse spørgsmål, og i denne forbindelse ligger det det konservative folkeparti meget på sinde at understrege, at stivhed, traditionsbundethed og næsten uoverstigeligt snævre fagskranker må høre fortiden til og må nedbrydes jo før, jo hellere.

Vi vil også gerne tilføje, at alle former for uddannelse, ikke kun universitetsuddannelsen, er afgørende og vigtige, og at vi netop ved denne planlægning, der her drøftes, og som dette lovforslag er et led i, må erkende, at ikke blot basisuddannelsen, men også efteruddannelsen i stigende grad er noget helt centralt i denne problemstilling.

Jeg vil endelig gerne føje til, at efter vor opfattelse hører undervisning og forskning sammen og kan og bør ikke adskilles. De må inspirere og befrugte hinanden, og derfor må også dette med i billedet.

På hele denne baggrund er derfor også det konservative folkeparti overordentlig ivrig for, at centertanken udbygges og danner grundlaget for det videre arbejde med disse spørgsmål. Det er vor opfattelse, at der i virkeligheden er bred enighed om disse synspunkter, men derefter hører jo ulykkeligvis også en del af enigheden op. De uhyre summer, der her skal investeres, gør en prioritering uomgængelig nødvendig. Vi kan, hvor gerne vi end ville, ikke skaffe økonomiske ressourcer nok til med det samme at gennemføre udbygning af alle de centre, der er behov for, og derfor opstår der uenighed om, hvordan denne prioritering skal finde sted. Det turde heller ikke